

**ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร
ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร**

สายพิน ดั่งทวี*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูผู้สอนในเครือข่ายที่ 37 ได้แก่ โรงเรียนวัดลาดกระบัง โรงเรียนวัดสังฆราชา โรงเรียนวัดป่ารุ่งริน และโรงเรียนวัดลานบุญ จำนวนทั้งสิ้น 108 คน โดยใช้ตารางสุ่มอย่างง่ายของ Krejcie และ Morgan จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า T-test แบบ Independent สำหรับประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hot Comparison)

คำสำคัญ

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน , การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าในโลกปัจจุบันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจในประเทศไทย และหลาย ๆ ประเทศ ดังนั้น จึงมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ

ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้หลักสูตรโดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศไทย โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 2) และได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 31 ระบุไว้ว่า กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ และทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา และตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวง หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542: 17-18) มาตรา 66 ระบุไว้ว่า ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 37-38 และในมาตรา 67 ระบุไว้ว่ารัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัย และพัฒนา การผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 3)

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะหากสังคมใดประชากรในสังคมนั้นมีการศึกษาต่ำ ย่อมจะทำให้สังคมนั้นขาดความรู้ที่จะนำไปใช้แก้ไขปัญหา และพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้ การพัฒนาการศึกษาเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความสามารถ มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นนั้นจึงจำเป็น ส่วนที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศชาติ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐาน และการศึกษาในระดับนี้เป็นการศึกษาที่มีความสำคัญสำหรับการศึกษาระดับสูงต่อไป ดังนั้นสถานศึกษาจึงนับเป็นหน่วยงานสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติตามเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และให้เกิดสภาพความสำเร็จใน 3 ด้าน คือ 1. สภาพความสำเร็จที่ตัวผู้เรียน ได้แก่ ความรู้ ความคิด ทักษะกระบวนการในการทำงานการใช้เทคโนโลยี คุณธรรม จริยธรรม 2. สภาพความพร้อมในการดำเนินงาน ได้แก่ การจัดการบริหารในหน่วยงานอย่างมีระบบ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ การแนะแนว และการนิเทศอย่างมีระบบ และ 3. สภาพความพร้อมของปัจจัย และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บุคลากร อาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์ที่เพียงพอ เหมาะสม ทั้งสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เอื้ออำนวย และได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้เยาวชนในวันนี้สามารถเป็นอนาคตที่ดีของชาติได้ในภายภาคหน้าอันหมายถึง เป็นประชากรที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ สามารถรองรับกับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ ด้านเทคโนโลยีข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัย อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 5)

การบริหารงานวิชาการ จึงถือเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่งอันหนึ่งของการบริหารสถานศึกษาหรือการบริหารโรงเรียน เพราะวิชาการเป็นเป้าหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนโดยตรง การบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียน เพื่อดำเนินการและพัฒนารับการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพมากที่สุด บุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดในการส่งเสริมวิชาการในโรงเรียน คือ ผู้บริหาร และครูในโรงเรียน ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้บริหารมีงานหลายด้านจึงจำเป็นต้องมีผู้ช่วยฝ่ายวิชาการดำเนินการ เป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหาร (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546: 2)

งานวิชาการถือเป็นงานหลักที่สำคัญเป็นส่วนงานที่ใหญ่ที่สุดของกระบวนการปฏิบัติงาน เป็นหัวใจของสถานศึกษาที่ใช้กำกับการจัดระบบการทำงานของสถานศึกษา และใช้กระบวนการของสถานศึกษาคอบคลุมสถานศึกษาทั้งระบบ ดังนั้น สถานศึกษาใดที่งานวิชาการก้าวหน้าสถานศึกษานั้นมักมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ส่วนสถานศึกษาใดงานวิชาการล้าหลังจะทำให้สถานศึกษานั้นไม่เป็นที่นิยม ขาดศรัทธา และไม่เป็นที่ยอมรับ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง เครือข่ายที่ 37 มีโรงเรียนในเครือข่าย 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดลาดกระบัง โรงเรียนวัดสังฆราชา โรงเรียนวัดบำรุงริน โรงเรียนวัดลานบุญ พบว่า ด้านผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนยังขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การกล้าแสดงออกทางความคิดเห็น ครูผู้สอนขาดทักษะกระบวนการในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และวิธีการวัดผลประเมินผลยังไม่มีความหลากหลายครอบคลุมในเนื้อหาวิชาที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดสื่อวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัยพอเพียงต่อการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งระบบนิเทศการเรียนการสอนยังไม่ครอบคลุมยังไม่มีแผนการนิเทศที่มีความชัดเจน

ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานครในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครใน 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุง พัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัด

กรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร เป็นครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 150 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 108 คน

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 108 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล ตอนที่ 2 เป็นเนื้อหาที่จะทำวิจัย ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย T-test แบบ Independent และ ANOVA (One- Way Analysis of Variance) สำหรับตัวแปรเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 108 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานครในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ครูมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานครในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็น โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่พบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานครในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็น โดยภาพรวมไม่พบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

4.1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ถึง 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี

อภิปรายผลการวิจัย

1. การแสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ครูมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นในด้านการวัดผลประเมินผลมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และอันดับสุดท้าย คือ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนมีการจัดเก็บเอกสารการวัดผลประเมินผลของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวัดผลประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนมีบทบาทหน้าที่สำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน เป็นข้อมูลสารสนเทศที่สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจทางการศึกษาหลายประการ และที่สำคัญที่สุด คือ เพื่อการเรียนการสอนในห้องเรียน การตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งปัจจุบันระบบสื่อสารเทคโนโลยีต่าง ๆ ช่วยให้การจัดทำและจัดเก็บเอกสารมีความสะดวก เป็นระบบและมีมาตรฐานมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุชา อินทร์มั่ง (2551) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต

จตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด และ สนธยา สือสาร (2558:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนน่านคริสเตียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่านเขต 1 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดน่านในด้านการวัดประเมินผล โดยผลรวมและรายด้าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นน้อยสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนมีการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื่องมาจากโรงเรียนจะต้องได้รับการประเมินจากต้นสังกัด คือ สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานครทุก ๆ 1 ปี และต้องรายงานการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาทุกปีการศึกษาอย่างสม่ำเสมอต่อต้นสังกัด ทำให้โรงเรียนต้องมีการวิเคราะห์หลักสูตร โดยคณะผู้บริหารและครูต้องมีการประชุมปรึกษาหารือกันในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจากการวิเคราะห์เอกสารเดิมประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางนโยบายของต้นสังกัดและสังคม ชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชียร ยอดจักร (2555:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการพัฒนาหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับดีมากที่สุด รองลงมาคือ การวัดและการประเมินผลโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากและด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงหทัย รูปบุตร (2554:บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของ สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงาน วิชาการของ สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ในด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่าโดยภาพรวมและรายด้าน ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากการที่ผู้บริหารให้ความสำคัญ ส่งเสริม สนับสนุนให้งานวิชาการสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งผู้บริหารมีบทบาท หน้าที่ในการบริหารจัดการสนับสนุน เป็นขวัญกำลังใจให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ความใส่ใจในการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างดีจึงส่งผลให้ ส่งผลให้ครูทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุภาพ วาทีทอง (2551:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตคันทนาเยาวกรุงเทพมหานคร พบว่าครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ในเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูต่างก็รับรู้ถึงการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ต้องดำเนินการในสถานศึกษา ครูที่สอนแต่ละคนเห็นความสำคัญและมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการทุกด้าน จึงส่งผลให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้โรงเรียนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพียรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ (2552:บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของ สังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่สอนช่วงชั้น ต่างกันมีความเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ถึง 10 ปี มีความคิดเห็น มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์มากย่อมมีความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ความชำนาญ ในการทำงานมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนอมรัตน์ สิทธิเสณี (2550) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู พบว่าเมื่อศึกษารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยความคิดเห็นเชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอย่างครอบคลุม เช่น นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียน หรือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *การปฏิรูปตามแนว พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*.

กรุงเทพ : โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- ดวงหทัย ฐปบุตร. (2554). *ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา* สังกัด
สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- ถนอมรัตน์ สิทธิเสนี. (2550). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมือง
กระทุ่มแบน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.*
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.*
- เพียรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ. (2552). *ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา* สังกัด
สำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร ขอดจักษ์. (2555). *การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สนธยา สือสาร. (2558). *ความพึงพอใจของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนน่านคริสเตียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่านเขต 1
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และ
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : พรักหวานกราฟฟิค.*
- อนุภาพ วาทีทอง. (2551). *การวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตคันนายาว. กรุงเทพมหานคร.*
- อนุชา อินทร์มั่ง. (2551). *ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการ
ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.*